

דברי הכפר

השומע – שוכח
הרואה – זוכר
העושה – מבין

גיליון מס. 2196 *ד' בניסן תש"ע * 19 מרץ 2010
כפר הנשיא * עלון פנימי
sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

21.3	סלמה דיוויס טוני ינטיס אייל תלם פרנק קולט (נכד) מיקה ירון (נ) כדה- מרכס)	23.3	מינה סלע- 80 חיים בסו הדס ומורן קולמן (נכדים -רחמני) אלון לוי (נכד)
22.3	רחל גינת דינה בידק דניאל לופוב שלו נמנוב (נכד-נמנוב/שרק) אוריה מדר (נכד)	24.3	אופיר שפרונג
		25.3	לי קפלן
		27.3	רחל אבידור דוּתן מעין אורי פרנק-שושני (נכדה)

ימי נשואין

21.3	דבי ושמואל חצור לאה ודורם וולאך
23.3	שלומית ויהודה פרחי
27.3	רותי וגדי עמית שושנה ולני יודאיקין

אמא יקרה

ישבתי על הסלעים בחוף הים האינסופי, ולאחר יובל שנים הרגשתי את תחושת האהבה של בן לאמו.

אהבה של אדם בוגר מיטב שנתינו אל אמו הספונה בבית אבות, המבלה את שנותיה האחרונות במקום זר אך בטוח.

עור פנייך מקומט ועינייך מימיות משהו, שערך לבן, צבוע בחלקו, גולש על כתפייך השמוטות. לבושה בטרייניג ירוק ומוכתם בשאריות ארוחת-צהריים, ציפורניים מכוסות לכה בחלקן, לכה אדומה שאת אוהבת, ישובה לך בכסא גלגלים ומבקשת לשתות מיץ ממותק.

כן אמא זאת שגרתך היום-יומית, לכודה בחדר הצנוע ובגילך המופלג, מטופלת, מלווה ונבדקת בידי צוות צמוד.

אני ורחל באים אלייך לעיתים תכופות, יושבים לידך ומדברים. שואלים אותך שאלות: איך קוראים לי, וכמה ילדים יש לך, אני מצחיק אותך ומנסה לקחת אותך לתקופת מנסורה, לילדות שלך בדרזדן גרמניה, מעלה דמויות מהקיבוץ לפנייך ומגרה את זיכרוןך ודמיוןך. אנחנו צוחקים הרבה, מסתבר שחוש הומור יש לך וגם קצת ציניות, אם כי את אופייך היקה אי אפשר לקחת ממך. רחל מסדרת את שערך, צובעת את ציפורני ידך ומספרת לך על הבנות ואני מנסה להרגיז ולהצחיק אותך לחלופין- הכל כדי לחדד את זיכרוןך ולשמר את ערנותך.

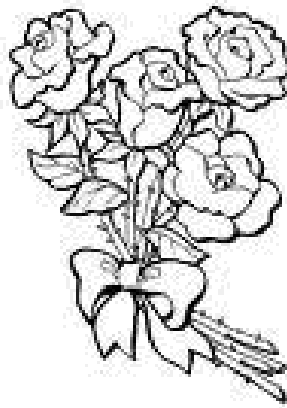
במובן מסוים אמא גדולה לא היית כשם שאני בן גדול לא הייתי. קשה היה לך מהרגע שנולדת, אחות לשניים, בת להורים פולנים שהיגרו לגרמניה. אביך בילה את זמנו בדרכים בעיסוקי השמטס והרבה בבית לא היה. בגיל צעיר הצלת את עורך מהחיות הנאציות ולאחר שיטוט אכזרי באנגליה, בבית יתומים ובהכשרה מצאת עצמך מגורשת ע"י הבריטים למעצר בקפריסין. החיים בקיבוץ היו קשים ובטח לא התאימו לאחת כמוך, לא העבודה הפיזית הקשה, לא השמש היוקדת והזוחלים והחרקים והסלעים והאוהלים והבוץ- ובעצם הרוב.

ואז התאהבת, והתחתנת באיחור, וילדת חמישה ילדים וגידלת אותם בהצלחה חלקית וחשבת שהכול לטובת הקיבוץ והמדינה, ומלאת תפקיד מרכזי בדאגה לחברים אך בתוכך ובנשמתך נשארת הילדה הקטנה, הנמלטת על חייה מגרמניה, נשארת הבת הקטנה שרוצה להיות נערה יפה הלבושה בצו האופנה, הבת העזובה שדורשת שיטפלו בה וידאגו לה, בעלך והחברים בקיבוץ. ומכאן הנני עומד נמוך קומה ושפל רוח מול מזלך הרע בחיים, על לא עוול בכפך, ויודע להעריך ולכבד את ניסיונותייך הנואשים והישירים לשמור את שפיותך וצלמך מול המציאות הקשה של חייך.

היום אני יודע שאמא גדולה לא היית יכולה להיות בחיך, גם אם היית חייה עוד מאה שנה. היום אני מבין את חוזקך הנפשי, את תפקודך המושלם מול תלאות החיים, שהרי הכול יחסי בחיים ואני שנולדתי עם כפית של כסף בפי וחיי התנהלו בדרכי גן-עדן, ניצב נכלם ומבוש מול יכולתך להחזיק בציפורניים את שפיות החיים. מוריד אני לפניך את כובעי, ומודה בפה מלא: אכן, שחקת אותה אמא.

הצלחת לבנות לך גן עדן של חיים מתוך הגהנום של ההיסטוריה: מי ייתן ולי, ולמשפחתי הרחבה יהיו הכוחות שבהם נלחמת את חיך.

דוד

פירוורי אובך

חולי הניקיונות של פסח מחכים כבר לשמוע את בשורת "שקיעת האובך" כדי שיוכלו בשירה וברינה להתחיל לקרצף כל דבר שבסביבה. באותו הזמן בדיוק מחשבים מרפילוגים (מומחים לחוקי מרפי) את ההסתברות שגשם חולי ישטוף את שאריות האובך, דקה וחצי, פלוס מינוס, אחרי שהם יחליטו שבאמת הגיע הזמן לשטוף את התריסים, את האוטו, את הידיים (הסדר לא חשוב...). אלו גם אלו ינסו לחמוק מהשאלה שמוטחת בפני כול אחד מאיתנו, מרגע שבסופרים מתחילים לארגן את הפינות של הכשר לפסח: אז איפה אתם בסדר? לכולנו ברור שלא נוכל לברוח מתשובות ברורות לאורך זמן, בינתיים לפני שאתם עוד אפילו חושבים על **ביעור חמץ** הצלחנו ללקט עבורכם מספר פירוורים טריים.

בסוף השבוע שעבר, נפרדנו מעוד חברה ותיקה. **גוסטי ריפקינד ז"ל** שהלכה לעולמה. תנחומינו **לדוד, תמר, שאול, וחגי**.

ילדי בית הספר היסודי "מבוא גליל" באיילת השחר מתרגשים לקראת הטיולים השנתיים העומדים בפתח.

כיתות א' - **למקורות הירדן** כיתות ב' - **ברעם והר מירון** כיתות ג' - **סובב כנרת** כיתות ד' - **עמק יזרעאל** כיתות ה' - **גליל מערבי** (כולל לינת לילה) כיתות ו' - **חיפה והסביבה** (כולל לינת לילה). לאחר הטיולים מצפה לילדים חופשת הפסח הארוכה. שיהיה לכולם בכיף.

דור מעיין אורז את תרמיל הגב ויוצא לטייל ברחבי מונגוליה. שיהיה גם לו בכיף.

עידו פוקס, עמית כץ, והאזרחים הטריים עומר נוי ואביב רזנקרנץ אורזים את ציוד הסקי, לטובת חופשת סקי באוסטריה. שמרו על עצמכם וחזרו בשלום ללא פציעות מיותרות...

ברכות, ברכות **להנרי שפרונג ואדי נמנוב** שהשתתפו בתחרות ברידג' ארצית סימולטאנית בה כול המתחרים מקבלים את אותה חלוקת הקלפים. הצמד "שלנו" הגיע למקום ה-50 מתוך לא פחות מ-1100 זוגות מתחרים! כן בהחלט אפשר למחוא כפיים. בנוסף העניק להם איגוד הברידג' מדליון מזהב בזכות גילם המופלג. ככה זה כשאתה צעיר מעל גיל 80. כול הכבוד.

כוננות שיא הורגשה השבוע בצה"ל. הסיבה מתברר היא לא האיום האירני או משהו כזה. פשוט **יובל דדוש** מתגייסת !!! אז עכשיו לא פחות משלושה ילדים לובשים את מדי צה"ל בו זמנית, ורק **טיטי** נשאר בבית לשמור על הגחלת.

ביום שישי האחרון נערכה קבלת שבת בהשתתפות כ-40 חברים ותושבים. מקורותינו ידעו לספר שהיה מאוד נחמד ונשמח לשמוע רשמים באופן מסודר.

הזכרנו כבר את חג הפסח העומד בפתח, ובגיל הרך פצחו בהכנות קדחתניות, כולל ניקיונות כמובן.

גן רימון יחד עם גן ילדים מטובא זנגריה וגן מראש פינה, נפגשו בחורשת השלום, במסגרת תוכנית "שכנים, שכנים". הילדים אכלו, שרו בשתי השפות, ובנו ספסלים אקולוגיים מצמיגים משומשים עם חול דחוס. בהחלט נעים להיווכח שאפשר גם אחרת.

הימים והחמסינים האחרונים הצליחו להשכיח שאנו בעצם עוד לא סיימנו את עונת החורף, ואנחנו בהחלט מקווים ומצפים לעוד גשם שיוסיף עד מעל 500 המ"מ שכבר נרשמו אצלנו. אז אל תארזו עוד את המטריות.

לא כדי לדרוך **לשבי מזרחי** על היבלות, אבל קשה לי בלי להזכיר שהפירורים הללו נכתבים עם שריקת הסיום לאחר עוד ניצחון של הירוקים מחיפה על הצהובים מתל-אביב, בדרך לעוד אליפות בכדורגל. גם השדים האדומים ממנצ'סטר במקום הראשון בדרך לעוד תואר! (אני בטוח **שגרשי ז"ל** מרוצה מאוד שם למעלה...) ובכול זאת ברכות גם לצהובים מתל-אביב בכדורסל שלמרות הכול הצליחו להעפיל לטופ-8 בכדורסל. שיהיה להם בהצלחה גם בהמשך. אנחנו לא קמצנים כשצריך לפרגן...

זהו זה להפעם. כמו תמיד נאחל לכם שהכול יעבור לכם ממול. שבת שלום ושבוע טוב. וכרגיל אם לא קשה.... אתם יודעים. השבוע שמעתי משפט מאוד נבון בקשר לכך: **הרכוש היחידי שיש לי וישאר שלי תמיד – זה מה שנתתי לאחרים...**

שבת שלום:

דורית, אבי, אביב, גליל, בת-אל, גולן, ליהי, וכרמל רוזנקרנץ

וכמובן גם דניאל

איפה ישנם עוד אנשים כאלה

נשלחתי כנציג הסיעוד (אחיות) להשתלמות בנושא טראומה בבית החולים תל השומר.

תל השומר משמש כמרכז-על לטיפול בטרומה אליו מתנקזים הפצועים הקשים ביותר, לאחר שקיבלו טיפול ראשוני בבית חולים הקרוב לאזור שבו נפגעו, עם זה בארץ או בחו"ל.

כמו כן אני משתלם במרכז סימולציה שקיים בתל השומר שלאחריו אדריך אצלנו בבית"ח 'זיו'.

הרעיון כולו הוא פרי יוזמתו של איש אמיד בארה"ב שתרם סכום לא מבוטל לפרויקט כולו בתל השומר.

פגשתי אדם מיוחד, מנהל יחידת הטרומה, ד"ר דני סימון, חבר קיבוץ ניצנים, ענק אמיתי למרות מידות גופו הפיזיות הצנומות, חסר כל יהירות עצמית שמשקיע את כל כולו ללא חשבון של שעות, ללא הרמת קול. נראה שהוא לא יודע לכעוס. בנועם ובעקשנות הוא חותר למען מטרה אחת - לעזור לפצוע. יש לו זמן לכל פצוע ולכל משפחה, להסביר את הדרך ומטרת הטיפול שלעיתים הוא קשה ביותר.

לעמוד מול אדם שעד לבילוי המטופש של יום שישי היה בן לתפארת ובשנייה אחת עולמה נהרס, וכעת למרות המציאות הקשה, צריך להפיח תקווה אבל לא אשליה.

זו משימה קשה ביותר ולה נדרש גם איש מיוחד וכל זאת בצניעות אמיתית. הרגשתי גאווה אמיתית בתוצר הקיבוצי ולספר שיש גם אנשים כאלה בחברה הישראלית.

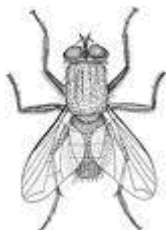
דודי פוקס

הדברת מזיקים

ישנה אפשרות להזמין מדביר אקולוגי (נמלים, ג'וקים וכד') שיבצע את ההדברה במחיר מוזל.

המחיר הרגיל – 250 ש"ח. אם ישנם 3-4 לקוחות, המחיר ירד ל-150 ש"ח.

נא להתקשר ליעל נמנוב

למי נחוץ שרות (מתווך) חוץ?

הכתבות הקודמות של שלמה ויסבקר (HOT) ודליה וגנר (ששי מזגנים) חידדו את השאלה שבכותרת ובמיוחד בעידן ההפרטה שאנו נמצאים בה עמוק. לכל אחד תקציב וכרטיס אשראי והמשכורת עוברת לבנק, נשאלת השאלה: מדוע אנו זקוקים למתווכים בתחומים שונים שכל דאגתם היא לא להיטיב עם החבר, אלא להיטיב עם החברה אותה הם מייצגים.

חברות כמו HOT ופלאפון נכנסו לחיינו בקול תרועה רמה עם הבטחה לשרות שלא ידענו בעבר. מסלולים עסקיים זולים ואמינות בשרות מהיר וטוב. הדבר היה יכול להיות נחמד אם זה היה נכון!

מי יכול לתת לי תשובה כמה זמן נדרש לקבל שירות במענה הקולי של HOT, שלא לדבר על החזרת ממיר או קריאה לתקלה. מישהו ניסה להזמין נציג שרות או להחזיר ממיר מיותר לחברת HOT? אני ניסיתי ולקח לי חודש וחצי!

במקרה של פלאפון המצב חמור יותר, אנחנו חתומים על הסכם קיבוצי המחייב ל-36 חודשים ואם יש בעיה אינך יכול לטפל בה אישית, יש לפנות לאישור ממתווך וללא אישורו אין אפשרות לקבל שירות. לא זכור לי מתי קבלנו לאחרונה הסבר על מהות העסקה הקיבוצית והאם היא משתלמת יותר מעסקה פרטית. למה אני צריך להזדקק לחסדיו של מתווך כזה שאני לא בראש מעייני?

בימינו יש כבר נציגים ישירים של החברות הנותנות שירות. לכל נציג כזה יש שם ומס' טלפון ישיר וניתן לפנות אליו בכל בעיה / שאלה.

האם לא ניתן ליישם זאת אצלנו?

אם מישהו מהקוראים הבין מהכתוב שאני כועס הוא צודק, אני כועס על היחס שקבלתי מאותם גורמים המוזכרים למעלה ולא נכנסתי לפירוט יתר, אבל בשעת הכתיבה הכעס התמתן, אך לא הרגשת האכזבה שמלווה אותי בחודש האחרון.

שבת שלום ומבורך ומי ייתן שנצא מעבדות לחירות ושאלו יהיו הצרות היחידות שלנו. בריאות ואושר לכולם והעיקר שיעבור ה כל ממול.

כניסת השבת: 17:21

יציאת השבת: 18:27

פרשת השבוע: "ויקרא"

ש ב י

שי, מתן – סתם שמות?

משמעות שי בעיני הוא משהו, נחוץ או לא, שמקבלים מאחר. מטעמי נימוס לימדו אותי להגיד 'תודה' לכל מי שנותן שי ולא משנה מהו.

הקיבוצניק בהיותו גם עובד וגם מעביד נמצא במאבק תמידי בנושא הנתינה למרות שבעצם המקורות הכספיים אינם משתנים ונשארים משותפים במידה רבה. זה שנים רבות אנו רושמים את הוצאות השי ע"ח ענף מעביד – וזה לצורך רישום בלבד כי בעצם זו אותה הקופה!

מאחר והשנה כבר התחילה עם מתן שי (150 ₪ כ"א בתווי קניה, שמספר חברים ראו לנכון להחזירם בכעס...) אין ברירה וצריך לדבוק לתקציב, ובחג הקרב אלינו החלטנו לחלק שי קצת יותר גדול (בכל זאת חריגה מהתקציב המתוכנן מראש).

יש תלונות על כך שהשי אינו מספיק גדול ואינו משקף את שווינו האמיתי, תלונות על כך שהקניה במרכזית יקרה (למרות שיש די הרבה חברים שאין להם אופציה לצאת לקניות חוץ), תלונות על כך שהשי במילים אחרות: יש הרבה תלונות על מה שמקבלים.

בהנהלה שמעו את תלונות הציבור והוקם צוות לטפל בנושא. ברור שאין דרך לרצות את כולם.

אבל הסכום – הועלה! ואין חברה בעולם שמחלקת כסף במזומן - כך שערך הקניה יהיה מה שיהיה ע"פ המקום: אל תשכחו שגם בתווי הקניה לא תמיד מקבלים 100% מהערך הנקוב בתלוש.

בשנה הבאה יינתן שי צנוע בראש השנה ע"מ לאפשר סכום עוד יותר גדול לחג האביב וכמו שכבר נאמר בפתיח – תודה.

רותי עמית

יצאנו לשנות פני העולם

אני זוכר, לפני הרבה שנים, כאשר העולם ואני עוד היינו צעירים, הייתי מחכה בליל הסדר בנשימה עצורה לקטע הקריאה, שהיה תמיד מגיע איכשהו ברצף הבלתי נגמר של ליל הסדר, וברגע המובחן ההוא קם בחור צעיר, צעד באון אל המיקרופון וקרא בעוז את הקטע הנפלא שכתב בלינסון. ואני שכחתי לשניה שמדובר בבית חולים ונכבשתי ברעיון האוניברסלי הנהדר שחצב בלינסון במציאות המרה והלא צודקת שהקיפה את האדם באותם ימים מרים: "יצאנו לשנות פני העולם, לשים קץ לשעבוד אדם באדם. מתי נולדנו? בשעה שניצוצ כבוד ראשון הוצת בלב העבד המושפל הראשון נגד משפילו. אנו לא ננמיך את הדגל עד בוא היום, והיה דגלנו לדגל החברה המשוחררת, עד יקום האדם במלוא קומתו, ויתגלה לעין-כל כאור הנצחים הצפון בו, כשדעתו רחבה ולבו טהור וידי נאמנות וחיו חופש וצדק. אין לא עבד עברי ולא עבד כנעני, לא כושי ולא סיני. וכבודו של כל אדם ראש פינה הוא לחברה הנגאלת. בוא יבוא היום ההוא!"

הרגשתי, באותו רגע, שאם ישנו בכלל דגל שראוי להניף ולהלחם עבורו הוא הדגל שהניפו משה בלינסון וחבריו. דגל האנושיות האוניברסלית. נדמה לי שקשה מאוד להסתכל על המילים הטהורות האלה היום, ולא להיתקף בגל עבה ועכור של ציניות הגואה מתוך המציאות שכבר איננה תמימה כל-כך, ואולי גם לא תהיה תמימה עוד. איבדנו כל – כך הרבה בשנים שחלפו מאז שהעולם ואני היינו צעירים. אך יותר מכל איבדנו את התשוקה לחירות שבערה אז בעצמותינו.

נכון ישנם לנו תירוצים טובים למה איבדנו את התשוקה לחירות. ונדמה שאת רוב התירוצים אתם כבר מכירים. הייתם כאן ביחד איתי כשקרו האירועים המעצבים אותנו, וביחד עשינו את כל השגיאות האפשריות שהביאו אותנו אל המקום המייאש הזה.

אבל אולי בעצם הכל התחיל מכך שלא הקשבנו לדבריו של הנביא ישעיהו ליבוביץ', שהלך בינינו ואמר לנו את האמת, ואנחנו צחקנו והמשכנו ללכת בחדווה מרובה לעזאזל.

כה אמר הנביא ישעיהו, כמה חודשים אחרי מלחמת ששת הימים, כאשר כולנו עדיין היינו לפותים באופוריה המשכרת של מדינת ישראל שהפכה לפתע ובבת אחת לארץ ישראל:

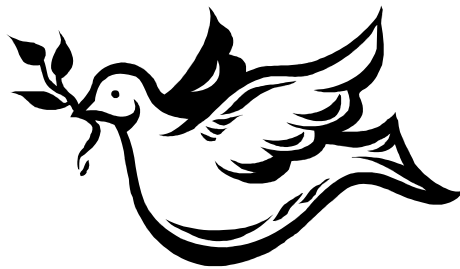
"כל התוכן של המפלצת הקרויה "א"י השלמה" לא יהיה אלא קיום המנגנון השלטוני-מנהלי שלה. מן הבחינה החברתית: תוך זמן קצר לא יהיה עוד במדינה ההיא לא פועל יהודי ולא חקלאי יהודי. הערבים יהיו העם העובד, והיהודים יהיו מנהלים, מפקחים, פקידים ושוטרים, ובעיקר - שוטרי-חרש. מדינה השלטת על אוכלוסייה עוינת של 1.4-2 מיליון זרים תהיה בהכרח מדינת ש.ב., עם כל מה שמתחייב מזה כהשלכות על רוח החינוך, על חופש הדיבור והמחשבה ועל המשטר הדמוקרטי. השחיתות האופיינית לכל משטר קולוניאלי תדבק גם במדינת ישראל... א"י אינה ארץ-הקודש והר-הבית אינו מקום קדוש... הרעיון שיש לארץ מסוימת או למקום מסוים "קדושה" מצד-עצמם הוא רעיון

אלילי מובהק... לאומנות ופטריטיזם כשלעצמם אינם ערכים דתיים. נביאי ישראל בתקופת בית ראשון וחכמי ישראל בתקופת בית שני - רובם היו "בוגדים" מבחינת מושגי הלאומנות והפטריטיזם החילוניים. הרבנים הטוענים היום להחזקה בשטחים "מנימוקים דתיים" אינם ממשיכי המסורת של אליהו הנביא, אלא של 850 נביאי הבעל והאשרה".

אני יודע שקל היום להתייאש, בעיקר כאשר קוראים שוב בדברי הנביא ליבוביץ', ומבינים עד כמה הרחקנו לכת במדרון החלקלק. ובכל זאת באיזשהו מקום שחבוי עמוק בכל אחד ואחת מאתנו, עדיין עומם ורומץ הרגש שמתעורר תמיד בפסח ושנזכר שגם בזמן שמשה בלינסון כתב את דבריו היה רע, והדבר גורם לנו להתעורר ולהניף שוב את דגל החירות ולזעוק אל מול המציאות הנבזית כל-כך (שבראנו במו ידינו) את המילים המטהרות: "והיה דגלנו לדגל החברה המשוחררת, עד יקום האדם במלוא קומתו, ויתגלה לעין-כל כאור הנצחים הצפון בו, כשדעתו רחבה ולבו טהור וידי נאמנות וחיו חופש וצדק!".

אמן וחג חירות שמח לכולנו.

דודו פלמה

קבלת שבת תיערך ביום שישי 19/3/10

בשעה 18:00 במועדון החברים.

כ.....לם מוזמנים

הרולד, רפי, יוחאי, צילה

דברי החמור

חברה שאלה אותי לא מזמן איך אני מגיע לכל סיפורי החמורים? והאם אני לא חושש שיגמר לי המלאי... השבתי שהחמורים (הסיפורים בעיקר...) מגיעים אליי, ואין כול חשש שיאזל המלאי, כי חמורים תמיד היו ותמיד יהיו, והם עומדים אצלי בתור מחכים ל-15 דקות התהילה שלהם.

הלחצים הבלתי אפשריים שמופעלים בימים האחרונים על ראש הממשלה **בנימין נתניהו** והרצון לרצות את כולם כול הזמן הזכיר לי סיפור חמורי מיוחד שמספרים חסידי ברסלב עם מסקנות לחיים:

ובכן מדובר על זוג שהתחתן בתימן, ולאחר שהסתיימו טקסי החתונה כדת וכדין, פנו לשוב לכפרם. החתן רכב על החמור והכלה הטריה הלכה אחריו, כי זה לא צנוע שכלה תשב על חמור... עברו אנשים בדרך וראו את הזוג בדרכו ואמרו לבעל: "מסכנה הכלה, אתה נותן לה ללכת ברגל". התבייש החתן ואמר להם: "צודקים". ירד מהחמור ואמר לכלה: "בבקשה תעלי את ותרכבי על החמור ואני אלך ברגל". המשיך הזוג בדרכו ושוב פגשו אנשים שלא התאפקו והפטירו לעבר החתן הטרי: "איזה מן חתן אתה, כבר למחרת הנישואין אתה נותן לאשתך לרכב על החמור ואתה הולך רגלי, לאן תגיע מחר?... אמר להם הבעל: "וואלה אתם צודקים" ולכלתו אמר: "אללה תירדי, תירדי". ירדה הכלה והיו הולכים שניהם לצד החמור, ראו אותם אנשים בדרך, ואמרו להם: תיראו את הזוג המוזר. יש להם חמור והם הולכים ברגל..." אמרו החתן והכלה אחד לשני: "צודקים הבריות!" ומיד עלו וקפצו שניהם על הגב החמור. ושוב לאנשים בדרך היה מה להגיד: "איזה מסכן החמור הקטן, צריך לסחוב על גבו את שני בני הזוג... התביישו החתן והכלה ירדו מגבו של החמור ונשאו אותו על גבם שלהם... ראו את המחזה עוברי הדרך ופלטו: "תראו תראו **שלושה חמורים**..."

מוסר השכל: **מה שלא נעשה, בסוף נצא חמורים. לכן לפחות כדאי שנחליט מה הכי נכון עבורנו, ולא נתייחס ברצינות כזו לכול מי שאומר, כי אם נרצה לרצות את כולם, לאן אנו הולכים ולכן נגיע.**

פסוקו של חמור: **רק החמור לא יודע שהוא כזה...**

אבי רוזנקרנץ

כ"א אדר תש"ע
07מרץ 2010

תושבים יקרים ,

חייבים להציל את הבית !!

בימים אלה יוצאות כל הרשויות המקומיות בישראל למאבק נגד קיצוץ בתקציבי החובה הממשלתיים ונגד העלאת מחירי המים. משמעות הקיצוץ בתקציבים היא פגיעה קשה בשי רותים העירוניים שאתם מקבלים, בפרט במערכת החינוך, והכבדה נוספת על כיסכם .

לאחרונה העלתה הממשלה את מחירי המים וקיצצה בתקציבי החובה שהיא חייבת להעביר לרשויות המקומיות. הממשלה נגסה באופן חסר אחריות בתקציבים שנועדו לממן את חינוך ילדיכם, לממן את שי רותי הרווחה, לממן את פינוי האשפה מבתיכם ולממן את איכות החיים בשכונה שלכם .

תוצאות הקיצוץ יהיו מיידיות וכואבות ואת המחיר, כרגיל, נשלם כולנו. להלן רשימה חלקית של תוצאות הקיצוץ :

- הפסקת האבטחה בתי הספר ובגני הילדים .
- הפסקת תיקון ליקויים וניקיון בבתי הספר .
- קיצוץ מסוכן בהסעות התלמידים .
- קיצוץ שעות הלימוד בבתי הספר .
- פגיעה בשי רותי הניקיון ואיסוף האשפה ברחובות .
- הפסקה הדרגתית של תאורת הרחובות .
- פגיעה קשה במוכנות העורף למצב חירום .
- סגירת מתנ"סים .
- צמצום חד בשי רותי לשכות הרווחה ובפעילות למען הגימלאים .
- הזנחת הפיתוח הסביבתי והגנים .
- הפסקת שי רותי הדת .
- צמצום מסוכן של שי רותי הכבאות .
- הפסקת תיקוני כבישים, מדרכות, תשתיות מים וביוב .

הקיצוץ בתקציבי הרשויות המקומיות יגרום להטלת מיסים חדשים ולהעלאת תעריפי הארנונה ולכן את מעגל הקסמים הזה אנחנו מנסים כעת לעצור אחרי שבמהלך 6 השנים האחרונות קיצצו ממשלות ישראל כ 7-מיליארד שקלים מתקציבי הרשויות המקומיות .

כעת רוצה הממשלה לקצץ 1.2 מיליארד שקלים נוספים מתקציב כל הרשויות והמשמעות אחת :קריסת עשרות רשויות מקומיות !!

זה יתחיל ברשויות הקטנות, הרחוקות מהמרכז, אבל יגיע מהר מאוד גם לערים הגדולות והחזקות יותר .

ממשלת ישראל מנסה להתנער מאחריותה למימון השי רותים העירוניים להם היא מחויבת, ומגלגלת את האחריות אל הרשויות המקומיות, מבלי להעמיד לרשותן תקציבים .

על מנת להשאיר בידיה את המיסים המשולמים על ידכם, מתכוונת הממשלה גם להעביר כספי ארנונה מתושבי הערים הגדולות לתושבי הרשויות הקטנות , החלשות יותר, **ולכך לא נסכים**. כל תושב בישראל זכאי לקבל שי רותים בתמורה לארנונה שהוא משלם לרשות שלו .

לאור זאת החליטה גם הרשות שלנו להצטרף למאבק. חשוב שתדעו כי מאבק זה נכפה עלינו על ידי הממשלה, ואנו יוצאים אליו מתוך תחושת חירום אמיתית, על מנת שנהיה מסוגלים לספק לכם את איכות החיים לה הינכם ראויים.

מצפוננו שקט. ראשי השלטון המקומי בישראל הפכו בחודשים האחרונים כל אבן כדי להימנע ממאבק ומשביתות, אך כל ניסיון להגיע להסכמות נתקל בכתף קרה של נציגי הממשלה ובחוסר נכונות מצד ראש הממשלה להיפגש ולדבר.

אנו מתנצלים מראש בגין אי-הנוחות הזמנית שעלולה להיגרם לכם במהלך ימי המאבק ומבקשים שתקבלו זאת בהבנה. המאבק הזה הוא למענכם – כדי שתשלמו פחות על המים, כדי שלא יאלצו אותנו להעלות לכם את הארנונה, כדי שלא יחייבו אותנו לפגוע באיכות חייכם ובחינוך ילדינו. שלכם בברכה,

שמוליק ריפמן ראש המועצה
יו"ר מרכז המועצות האזוריות

הפינה הויזואלית

Israel today

We're late!, We're late!, for a very important date

No time to say "Hello!", "Goodbye!"

We're late, we're late, we're late, we're late

We're overdue

We're in a rabbit stew

No time to say "Hello!", "Goodbye!"

We're late! we're late! we're late !!

דוד אלמן

שבת שלום

Parents Page 19.03.10

Village News:

The dust cloud is slowly dissipating and we can all carry on with the rite of spring cleaning (for Pesach, of course!). According to Murphy's Laws, when everything is clean it will, no doubt, rain mud.... That just leaves the traditional question to be answered - "And where will you be doing Seder?" So before burning the leaven, here are some items to contemplate.

Last week we lost another of our intrepid old timers: Gustie Rifkind Z"L. Condolences to all the kids: David and Tamar, Shaul and Haggai.

The grade schoolers are getting ready to start their annual field trips.

1st graders are getting to see the sources of the Jordan River, 2nd graders will go to Bar-Am and Meron, 3rd graders are circumnavigating the whole of Kinneret Lake, 4th graders will be going to the Jezreel Valley. 5th graders are off to the Western Galilee and the 6th graders get to go to Haifa and surrounding area. The kids will have all Pesach to rest up afterwards.

Dor Maayan is packing up and getting ready to start travelling the world. 1st stop: Mongolia! Have a great time!

Ido Fuchs, Amit Katz and newly released from the army, Omer Noy and Aviv Rosenkrantz, are packing their snowboards and ski equipment and taking off for a ski holiday in Austria. Please guys - broken bones are really not necessary!

Henry Sprung and Eddie Nemenov took part in the national bridge tournament. They managed to come in 50 of 1100 competing pairs (not bad AT ALL!). They were also awarded 'gold' commemorative medallions for their mature age. (Both are over 80.)

There's a high alert in the army bases this week but not because of the Iranian threat...but because Yuval Dadush is being inducted this week. That makes 3 Dadush kids in uniform at the same time. Only Titi is home to keep the parents in line.

Last Friday there were 40 participants celebrating Kabbalat Shabbat in the club room. We hear it was very nice indeed and will now become a weekly ritual.

The nursery and kindergarten kids are also taking part in the Pesach preparations and spring cleaning all their respective houses.

The kindergarten kids from Gan Rimon, Rosh Pina and Tuba met in the recently planted 'Peace Grove' under the auspices of the project called "Neighbors". The kids sang (in both Hebrew and Arabic) , had refreshments and built ecologically sound benches of old tires filled with sand. Nice to see some cooperation between the kids.

The cold weather which has returned here is just a reminder that we really haven't finished the winter yet and with a bit more than 500 mm of rain, there may be more in the offing. Don't put the umbrellas away just yet...

Without really meaning to step on Shabi's toes, I would like to note the win of the greens of Haifa over the yellows of Tel Aviv in the national soccer tournament. The reds (Manchester United) are in 1st place towards winning their pennant. (Gershie Z"L must be 'kvelling' up their on the clouds....)

That's all for now and may you all have a very pleasant Shabbos.

The Rosenkrantz family

Birthdays:

21.03	Selma Davies Tony Yentis Ayal Telem Frank Collett (grandson) Mica Yaron (Marks grand-daughter)	22.03	Rachel Ginat Dina (Heres) Bidek Danielle Lupov Shelev Nemenov (grandson Nemenov/Sharek) Uriah Mader (grandson)
23.03	Mina Sela - 80 Haim Basso Hadas & Moran Kolman (Rachmani) Alon Levine (grandson)	24.03	Ofir Sprung
		25.03	Lee Kaplan
		27.03	Rachel Avidor Ori Frank-Shoshani (grand-daughter)
27.03	Dotan Maayan		

Anniversaries:

21.03	Debbie & Shmuel Hatzor	/	Leah & Doram Wallach
23.03	Slomit & Yehuda Farchi		
27.03	Shoshanna & Lenny Yodaiken	/	Ruti & Gadi Amit

Notices

There is the possibility of having ecologically sound pest spraying (against ants and cockroaches). The regular price is 250 NIS but if we put together a group of 3-4 then the price will go down to 150 NIS/ea. PLEASE CONTACT Yael NEMENOV at 4554.

Kabbalat Shabbat in the Club Room
Friday 19.03.10 18:00
Everyone is invited!

Harold, Rafi, Yohai and Tzila

Shabbos - starts: 17.:21
Shabbos - ends: 18.27
Weekly Portion: V'yikra